

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 345.

Tredie Session.

97de Møde.

Torsdag den 13de Marts.

(Forts.)

Ordføreren (fortsat): At nu Regjeringen senere har fundet det nødvendigt at vedligeholde visse Batailloner ud over den Styrke, hvortil der var bevilget Penge i Finansloven, det er Noget, som vi maae erkjende for at være af den Bessaffenhed, at det oftere vil kunne indtræde; man kan ikke paa den Tid, da Finansloven foreligger, altid forudsæe, hvor stor en Krigsstyrke det vil blive nødvendigt at holde paa Venene i Aarets Løb; men om de Udgifter, der i den Anledning blive at afholde, føres paa en Conto for sig selv, eller om de som Overfridelser lægges paa de allerede eksisterende Conti i Finansloven, det maa være en Sag af underordnet Betydning; thi det staaer i enhver Administrators Haand at gjøre det paa egen Haand. Det vil ogsaa sees, naar man nøiere undersøger, hvad den ærede Finansminister før anførte, at de Batailloner, han nævnte, findes i Finansloven, nemlig som Underconti, idet de dog aldeles vist maae henregnes til Infanteriet. Dertil kommer, at deslige Pengebevillinger jo altid maae forudsættes at gjøres i Genhold til de eksisterende Regulativer; Regjeringen forelægger os Forslag om Udgifterne til Tropperne osv., altsaa i Genhold til de Pengeregulativer, som bestaae for Armeen, og de Love, som i det Hele taget bestaae for, hvilke Tropper der kan holdes og i hvilken Rækkefølge de enkelte Classer kunne indkalbes; dette er altsaa forudbestemt. Nu mener jeg, at det er klart, at Regjeringen ikke kan forandre disse Regulativer eller gjøre Noget, som ligger udenfor dem, uden netop med Rigsdagens Samtykke, og at Alt, hvad den gjør i Genhold til disse, maa senere komme

under Paaskjendelse og Afgjørelse. Dette antager jeg imidlertid for at være et Incidentspunkt, som er kommet ind under Debatten; det, som for mig er Hovedpunktet, er ganske vist det, som Finansministeren har fremhævet, og som jeg anseer for at være en Grundsandhed, som aldrig kan fraviges, at der nemlig kun kan gives et eneste Regnskab, at dette ene Regnskab maa gjenneengaaes af Statsrevisorerne, at disse ere bemyndigede til at forlange sig alle Oplysninger meddeelte af Regjeringen, og at de da ere forpligtede til at indstille til Decharge, hvor der enten findes nogen ny Conto opført, eller hvor nogen Conto er overført. Jeg er meget tilfreds med det, den ærede Finansminister udtalte; den eneste Frygt jeg kunde have, bestaaer væsentlig deri, at en Ministers Udtalelse aldrig kan have den fulde Sikkerhed som den samlede Regjerings Udtalelse, idet jo muligviis denne Ministers Personlighed kunde blive en anden, der kunde komme en anden i hans Sted, som maafee hylde andre Ansættelser, hvilket kunde have meget ubehagelige Følger. Jeg vilde derfor finde det meget ønskeligt, dersom Regjeringen kunde beslutte sig til at følge den Anviisning, som Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgfreds har givet, og fremlægge et saadant Forslag. Det er naturligt, som den ærede Finansminister bemærkede, at dette Forslag ikke vil kunne gaae igjennem Thingene; men det behøves heller ikke, naar det kun er fremlagt, saa er i den Henseende alt det gjort, som maa ansees for at være ønskeligt; nødvendigt kan jeg naturligviis ikke erkjende det at være.

Da ingen Flere begjærede Ordet, fattedes det under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til anden Behandling, hvilket vedtoges med 54 Stemmer mod 1.